

Informacja prasowa**Biowęgiel – polskie paliwo niskoemisyjne
jako element PROW 2014/2020,****27 stycznia 2015 r. godz. 11:00-14:00****Sala konferencyjna 49/51 w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi,****ul. Wspólna 30, Warszawa**

Przy obecnym kierunku polityki klimatycznej Unii Europejskiej – rola węgla w Krajowym Systemie Energetycznym może ulec zmianie. Polska, jako członek UE, jest również uczestnikiem wspólnotowego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla EU ETS (CO₂) oraz musi wypełnić swoje zobowiązania w ramach realizacji celów polityki klimatycznej w obszarze non-ETS. Powyższe - zobowiązuje nas do efektywniejszego gospodarowania własnymi zasobami naturalnymi (węgiel) oraz do rozwoju energetyki niskoemisyjnej – odnawialnej i skojarzonej.

Rozwiązaniem będącym wsparciem dla realizacji zarówno krajowej, jak i unijnej polityki energetycznej jest energetyka rozproszona, która ogranicza emisję dwutlenku węgla. Niekwestionowaną wartością dodaną energetyki rozproszonej jest uniezależnienie się w określonym zakresie od dostaw energii elektrycznej z sieci, gdzie przerwy w jej dostawach mogą stanowić istotne ograniczenia komfortu funkcjonowania gospodarstwa domowego, jak i przeszkodę w prowadzeniu działalności produkcyjnej, np. rolniczej. Pod względem ekologicznym najefektywniejszymi źródłami rozproszonymi są źródła odnawialne, a w szczególności przydomowe instalacje fotowoltaiczne oraz turbiny wiatrowe. W swojej charakterystyce rozwiązania te posiadają jednak cechę, która uniemożliwia ich użycie jako autonomicznych źródeł zasilania. Jest to spowodowane brakiem możliwości programowania ich działania (zależą od warunków pogodowych – siły wiatru, nasłonecznienia). Rozwiązaniem eliminującym problem braku stabilności są wysokosprawne układy kogeneracyjne. W takich układach najczęściej stosowanym paliwem jest gaz. Na poziomie wspólnoty jest on uważany za paliwo „niskoemisyjne”, jednak w obecnej sytuacji politycznej oraz przy braku wystarczających zasobów tego surowca w kraju bardziej uzasadnionym byłoby opracowanie alternatywy, w podobnym – przewidywalnym i stabilnym układzie, w postaci paliwa wykorzystującego surowce produkowane w kraju.

Biorąc pod uwagę warunki polskie bardzo efektywną ekologicznie i ekonomicznie alternatywą dla paliwa dedykowanego kogeneracji w postaci gazu wydaje się być paliwo składające się z węgla niskiej jakości (miały węgla kamiennego, miał węgla brunatnego), na które popyt w tradycyjnej energetyce systemowej stale maleje, oraz biomasy będącej odpadem (np. słoma), lub produktem działalności rolniczej (np. miskantus). Zaznaczyć też trzeba, że węgle krajowe wypierane są w wielu rejonach przez konkurencyjne węgle z importu, którego zablokować się nie da.

Aby umożliwić generację ciepła oraz energii elektrycznej z takiego kompozytowego paliwa powyższe surowce kompozytu należy wcześniej odpowiednio przygotować w celu osiągnięcia jednolitych parametrów spalania.

Podczas debaty będą poruszane zagadnienia:

- Technologia produkcji paliwa kompozytowego
- Korzyści zastosowania
- Dalsze etapy rozwoju technologii

Do udziału w debacie zostali zaproszeni:

- **Jarosław Wiśniewski**, Naczelnik Wydziału Energii Odnawialnych i Biopaliw, Departament Gospodarki Ziemią, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- **Piotr Czopek**, Departament Energii Odnawialnej, Ministerstwo Gospodarki;
- **Elżbieta Wróblewska**, Koordynator Zespołu ds. Ochrony Środowiska i Nowych Technologii, Departament Energetyki, Ministerstwo Gospodarki;
- **Krzysztof Kołodziejak**, Zastępca Dyrektora Departamentu Działań Delegowanych, Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa;
- **Dr inż. Leon Kurczabiński**, Dyrektor ds. Strategii Sprzedaży w Katowickim Holdingu Węglowym SA;
- **Prof. Jan Kiciński**, Dyrektor Instytutu Maszyn Przepływowych, Polska Akademia Nauk;
- **Dr Tomasz Dzik**, Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki, Katedra Systemów Wytwarzania;
- **Prof. Krzysztof Żmijewski**, Sekretarz Społecznej Rady ds. Zrównoważonego Rozwoju Energetyki.